

RĂSĂRITUL NOSTRU

Unicul organ Surdo-pedagogic din țară

DIRECTOR V. DIMITRIU-LEORDA

Redacția și Ad-strația: Calea 13 Septembrie Nr. 8 București

Cele zece porunci ale F.R.N.

Nașterea Mântuitorului

Din istoria Italiei

Un principe surdo-mut

Ingăduit să fie, ca în această zi de obștească bucurie, Frontul Renașterii Naționale să facă o mărturisire de credință și să adreseze un indemn:

ROMANI!

FRONTUL RENĂȘTERII NAȚIONALE, mișcare spirituală și organism politic în același timp, cuprinde pe toți acei cu grijă de viitorul țării, uniți în vederea aceluiași ideal: *întărirea și înălțarea Patriei.*

Frontul Renașterii Naționale va realiza acest ideal prin muncă stăruitoare, cinstită și ordonată a membrilor săi și prin credința lor, pe temeiul următoarelor principii:

1. REGELE

Progresele decisive ale poporului nostru în ultimele trei sferturi de veac se datoresc în primul rând Dinastiei noastre. Ea este — prin permanență, tăria și dreptul de inițiativă — cea dintâi instituție a Statului. Regele intruzează și reprezintă Statul: El asigură continuitatea vieții noastre publice și-o îndrumă. De aceea, e o datorie sfântă pentru noi toți de a face zid în jurul Majestății Sale Regelui CAROL II. de a-I închina credința, munca și însăși viața noastră!

2. STATUL

Statul românesc, rezultatul sforțărilor și jertfelor a zeci de generații este chezașia independenței și dezvoltării poporului nostru. El trebuie deci apărat din toate puterile împotriva oricărei atingeri din lăuntru sau din afară. *Frontul Renașterii Naționale proclamă, așa dar, necesitatea menținerii — cu orice pret — a ordinii, erarției și disciplinei, fără de care Statul nu poate exista.*

În același timp, el e sigur că membrii lui nu se vor da în lături de la niciun sacrificiu pentru întărirea ostirii și apărarea granițelor.

3. ÎNTĂRIREA SENTIMENTULUI DE DEMNITATE ȘI MĂNDRIE NAȚIONALĂ

Suntem cel mai vechiu dintre popoarele acestei părți a lumii, strămoșii noștri locuind pământul dintre Dunăre, Tisa, Nistru și Marea Neagră cu aproape două mii de ani înainte de Hristos.

„Noi suntem de aici”, în timp ce aproape toți vecinii noștri au venit mult mai târziu în țările pe care le ocupă acum. Suntem, apoi, *cei dintâi creștini* din Sud-Estul Europei; suntem — în sfârșit — singurii care am păstrat o *viață politică fără întrerupere* dela întemeierea Statului și până astăzi. Ne mândrim cu trecutul nostru, cu civilizația noastră, cu tot ce e românesc.

4. MINORITĂȚILE ȘI ROMANII DE PESTE HOTARE

Aceasta înseamnă însă că suntem neînțelegători față de cei de alt neam sau de altă credință de pe pământul românesc. După un vechi și frumos cuvânt, lăsăm pe fiecare „să trăiască în legea lui”, adică să-și cultive liber particularitățile caracteristice etnicului său; dorim atâta doar: să respecte drepturile Statului, încadrându-se în viața organică a acestuia. Nu asuprim pe alții, dar pretindem ca și frații noștri de peste hotare să se bucure de un tratament tot atât de larg ca minoritățile dela noi.

5. RESPECTUL ȘI OCROTIREA FAMILIEI

Din punct de vedere al Statului, esențială este familia, iar nu individul. Ea constituie celula organică a Națiunii. Familiile numeroase, sănătoase și prospere fac puterea Statului. Iar acesta — la rândul lui — trebuie să le ocrotească; căci mulți copii înseamnă mulți viitori producători, viitori soldați și viitori contribuabili. Sprijinul pe care îl acordă la început Statul, este recuperat cu prisosință mai târziu.

Frontul Renașterii Naționale va urmări prin urmare o modificare a legislației actuale, pentru ca să se acorde scăderi familiilor numeroase atât în ce privește impozitele directe cât și taxele successorale și, dimpotrivă, pentru a se mări dările celibatarilor și ale familiilor fără copii.

Se vor cere apoi drepturi de preferință la ocuparea slujbelor, scutiri și reduceri de taxe școlare, reduceri și chiar gratuitate pentru cărți de școală, reduceri pe căile de comunicații, etc.

Se vor combate în același timp, cu energie, cauzele ce determină sau contribuie la slăbirea familiei.

6. CREAREA UNEI VIETI SPIRITUALE PRIN DESVOLTAREA CREDINȚEI ȘI A CULTURII AUTOHTONE

Credința creștină a fost un puternic sprijin al neamului nostru; ea determină în parte însăși făptura lui; se poate spune, așa dar, că nu ești Român deplin dacă nu ești și bun creștin.

Frontul Renașterii Naționale înțelege să meargă pe drumul înaintașilor; el îndeamnă pe membrii lui să cinstească Biserica, să ia parte la slujbe, să alcătuiască coruri bisericesti, să ajute la ridicarea lăcașurilor sfinte, să dea — într'un cuvânt — „lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu”.

Pe de altă parte, Frontul Renașterii Naționale cere o înflorire a culturii românești. Ea e unul din temeiurile cele mai puternice ale vieții naționale. Tot ce poate spori această cultură, tot ce adaugă strălucirii ei trebuie sprijinit. Mai cu seamă trebuie sprijinită cercetarea — până în amanunțimi — a pământului, a limbii, a literaturii, a istoriei și a artei românești.

7. PROPAȘIEREA MATERIALA PRIN OBLIGATIVITATEA ȘI CINSTIREA MUNCII

Fiecare locuitor al țării noastre trebuie să facă dovadă că lucrează efectiv într-o ramură de activitate, membrii Frontului Renașterii Naționale fiind în frunte. Munca imobilizează; ea e în același timp o condiție a sănătății fizice și morale a națiunii.

Trebuie mărită neapărat — calitativ și cantitativ — producția agricolă: un câștig în plus numai de cinci mii de lei de familie țărănească — ceace se poate lesne realiza prin culturi raționale și creșterea tehnică — va spori venitul țării cu douăsprezece miliarde anual. Plecând dela programul enunțat de Majestatea Sa Regele la 1 Ianuarie 1939, trebuie ca în fiecare sat să aibă loc o însemnată activitate gospodărească: plantarea — prin pepinierile locale — a terenurilor degradate, înființarea de livezi, izlazuri, prisăci, trigăuți, etc., după po-

(Continuare în pag. II-a)

La sfârșitul acestei luni sărbătorim nașterea Mântuitorului. Știm că sărbătorile în genere și în special Duminicile sunt făcute pentru odihna trupului și înălțarea sufletului. La sărbătorile religioase cinstim cu evlavie cuvântul lui Dumnezeu, întărind în suflete sentimentul credinței creștine, iar la cele naționale, reamintind faptele de înălțare ale neamului și aducând venerațiune celor ce s'au jertfit pentru patrie, întărind în noi sentimentul național.

Anul acesta sărbătorile Crăciunului au o deosebită importanță pentru toți. Omenirea este astăzi muncită de patimi și de nevoile zilnice mai mult ca niciodată. Criza în care ne sbatem face să vedem biruind în suflete instinctele rele, care îndeamnă pe mulți să apucă călele greșite spre război și prăbiegie.

Avem nevoie acum mai mult ca oricând să facem din sărbători popasuri de gândire profundă, să ne cercetăm fiecare dintre noi sufletul, să înțelegem rolul nostru adevărat în omenire și să apucăm calea ce duce spre înălțare și mântuire.

Când vine Crăciunul, ce trebuie să facem? Întâi să știm că Dumnezeu, în nemărginita lui bunătate și iubire de oameni, după ce a încercat cu profeți înșuflați de duhul sfânt să îndrepte omenirea ademenită de pofte și de patimi, a trimis pe pământ însăși pe Fiul său, să-i arate calea cea adevărată cu prețul răstignirii pe cruce.

La Crăciun sărbătorim dar ziua neuitată în veci a îndreptării, când Mântuitorul Isus s'a arătat prima dată pe pământ în formă de prunc nevinovat.

Felul cum s'a întrupat și născut Isus din curata fecioară

Maria, care ne arată cât de egal este Dumnezeu cu noi toți, numai să avem inimile curate, apoi exemplul vieții Lui, ne învață să ne scoborim în mijlocul celor mulți și nevoiași, să-i ajutăm și să le facem și lor viața multumită.

Dar sărbătoarea nașterii Mântuitorului din acest an mai are însemnătate pentru întreaga omenire și pentru a îndrepta gândul multor popoare, care au apucat calea greșită și se pregătesc de un nou război.

Isus a fost cel dintâi om care a sădit în cugete ideea de pace, fără de care omenirea nu poate trăi multumită și fericită. Zilele de odihnă ale Crăciunului din acest an, ne sunt dar rezervate să gândim profund la serbarea Aceleui ce a voit supremul bine pentru omenire, când a zis: Pace aduc vouă! Semnificația acestui gând are darul a domoli orice patimi și dorinți egoiste și a face din fiecare dintre noi un om mai bun și mai iubitor.

Grijile de astăzi, care sunt mai multe și mai grele ca cele de până acum, ne fac răi și pătimiși. Dorința îmbogățirii stăpânește pe mulți dintre noi, și-i îndeamnă la fapte imorale.

Avem datoria să facem din sărbătoarea nașterii Mântuitorului adevărat popas de înălțare a sufletelor la simțiminte nobile.

Fie dar ca la sărbătorile ce vin, să înțelegem și să adâncim în noi cât mai mult faptele sfinte și abnegația lui Isus. Omul model, care să ne stea veșnic în suflete spre îndreptarea și conducerea noastră la viața cea adevărată.

Viața Mântuitorului Isus să ne slujească întotdeauna pildă de înălțare sufletească și de indemn la biruirea greutăților de azi și la îndreptarea tuturor pe calea progresului.

Solemnitatea inaugurării Societății Surdo-mușilor din România

În cadrul unei deosebite solemnități și în prezența oficialității reprezentată prin delegatul ministerului sănătății și Ocrotirilor Sociale, Duminică 12 Noembrie 1939 a avut loc sfârșirea Căminului Soc. Surdo-mușilor din România.

Cei 20 ani de strădanie, pildă vie de muncă și abnegație, s'au concretizat prin această frumoasă realizare „Casa Tăcerii” cum a fost botezat Căminul unde de azi înainte membrii vor găsi atmosfera prietenească și posibilitatea unei confrătății depline. O modestă bibliotecă, un bufet, câteva distracții (de vre-un aparat de radio se înțelege că nu poate fi vorba) stau la dispoziție membrilor. Aici e momentul să subliniem că sufletul acestei întregi asociații și inițiatorul Casei Tăcerii este sculptorul Dimitriu-Leorda președintele ei.

Au fost de față pe lângă o foarte numeroasă asistență membrii asoc., numeroși simpatizanți. D-l Trancu Iași fost ministru între două botezuri, și o conferință a găsit totuși timpul necesar să vie să aducă și D-sa cuvinte de încurajare, aceluia pe care

în toate împrejurările a căutat să-i sprijine: D-l Stănescu, d.r. G-ra al Ocrotirilor Sociale reprezentând pe D-l Ministru al Sănătății și Ocrotirilor Sociale, prințul H. C. Ghica, George Carara, scriitor, etc., etc.

D-l Stănescu după oficierea serviciului divin aducându-le celor de față în cuvinte mișcătoare arată rostuirea spiritului de solidaritate într-o asociație care își datorește existența și prosperitatea numai dragostei de instruire și spiritului de asociație. Surdo-mușii, o categorie de oameni, cari deși atinși de o infirmitate cu deosebire, muncitori, și-au croit un rost în viața numai muncii. Recunoscuți ca cetățeni pașnici ei au devenit folositori sie-și și țării. Vorbind mai departe D-l Stănescu elogiaza personalitatea d-lui V. Dimitriu Leorda, care pune atâta suflet întru progresul Asociației.

Sculptor de mare talent — spune D-sa pe care îl cunosc și prin forul ministerului și din afară de minister ca pe un element înzestrat cu, cali-

(Continuare în pag. II-a)

GRATUIT

cur. Directia
Biblioteca Universitară
Regele Ferdinand I
Cluj

